

2170 5

VERSLAG

De vaste Commissie voor de Sociale Verzekering, in wier handen dit wetsontwerp is gesteld, kan zich in het algemeen daarmee zeer wel verenigen.

Slechts vroeg men zich bij de bespreking in de commissie af, of de bedoeling, welke beoogd werd met de indiening van de Nota van Wijzigingen (Stuk no. 4), door het nieuwe artikel IX wel bereikt zal worden. Men adstrueerde dit aan de hand van het volgende.

Volgens de beschikking van het College van Rijksbemiddelaars van 22 Maart 1951 is de 5 % loonbijslag voor de eerste maal verschuldigd:

1°. voor de weklonen: over de loonweek, waarin 19 Maart 1951 valt;

2°. voor de maandlonen: met ingang van 16 Maart 1951.

Personen, die op wekkloon werken, kunnen dus door de verhoging van 5 % reeds van 13 Maart 1951 af boven de loongrens komen en mitsdien niet meer verplicht verzekerd zijn ingevolge de Ziektewet, terwijl dit voor personen op maandloon per 16 Maart 1951 het geval kan zijn.

De bepaling, dat degenen, die op 18 Maart 1951 verzekerd waren, verzekerd zullen blijven geeft hun geen baat, want ze waren op 18 Maart 1951 geen verzekerden.

Een tweetal voorbeelden moge dit verduidelijken.

1°. Iemand genoot een wekkloon van f 90 en was dus verplicht verzekerd (jaarloon f 4680). De loonweek in zijn fabriek loopt van Woensdag t/m Dinsdag. De 5 % loonsverhoging gaat dus voor hem in 14 Maart 1951. Sinds die datum geniet hij f 9384 per week (jaarloon f 4879,68), valt derhalve boven de loongrens van f 4725 en is geen arbeider meer in de zin der Ziektewet.

2°. Iemand, werkzaam op een maandloon van f 380 was verplicht verzekerd (jaarloon f 4560). De verhoging van 5 % gaat voor hem in op 16 Maart 1951, na welke datum hij f 4760 ontvangt. Hij is dus sinds 16 Maart 1951 niet meer verplicht verzekerd.

De voorgestelde redactie van artikel IX ondervangt deze ongewenste consequenties niet, daar in beide gevallen de betrokkenen op 18 Maart 1951 geen arbeider in de zin der Ziektewet waren.

Het gevolg zou zijn, dat deze mensen enkele maanden buiten de werking van de Ziektewet en het Ziekenfondsenbesluit zouden vallen en eerst weer verzekerd zullen zijn met ingang van de datum, waarop de wijzigingswet van kracht zal worden.

Zou het daarom geen aanbeveling verdienen in artikel IX de datum 18 Maart 1951 (tweemaal) te wijzigen in: 12 Maart 1951 en de datum 19 Maart 1951 in 13 Maart 1951?

Vertrouwende, dat de Minister bereid zal zijn het bovenstaande vóór de openbare behandeling van het wetsontwerp schriftelijk te beantwoorden, is de Commissie voor de Sociale Verzekering van oordeel, dat daarmee die behandeling voldoende zal zijn voorbereid.

Vastgesteld 4 Juni 1951.

SUURHOFF
DE GROOT
DE KORT
MOL
STAPELKAMP
FORTANIER—DE WIT
KIKKERT.

2170 6

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG

(Ingezonden 11 Juni 1951)

De vaste Commissie voor de Sociale Verzekering, in wier handen dit wetsontwerp is gesteld, kan zich in het algemeen — aldus het Verslag — met de voorgestelde aanpassing van de loongrenzen in de sociale-verzekeringswetten aan de loonsverhoging van Maart II. zeer wel verenigen. Slechts heeft men zich bij de bespreking in de commissie afgevraagd, of de bedoeling, welke beoogd werd met de indiening van de Nota van Wijzigingen (Stuk no. 4), door het nieuwe artikel IX wel bereikt zal worden.

Te dezen aanzien merkt de ondergetekende op, dat de beschikking van 22 Maart 1951 van het College van Rijksbemiddelaars (*Nederlandse Staatscourant* van 27 Maart 1951) bepaalt, dat de bijslag op de lonen voor de eerste maal verschuldigd is voor de loonweek, waarin 19 Maart 1951 valt, en dat ten aanzien van degenen, die een maandloon ontvangen, voor de maand Maart 1951 de helft van de bijslag verschuldigd is.

Naar de mening van de ondergetekende is daarmee voor de laatstgenoemde categorie de datum van ingang van de loonsverhoging niet uitdrukkelijk — zoals het Verslag stelt op 16 Maart 1951 — bepaald en zouden, naar het de ondergetekende voorkomt, voor de personen op maandloon in de praktijk geen moeilijkheden zijn te duchten ten aanzien van het doorlopen van hun verzekering ingevolge de Ziektewet, wanneer de door de Regering — overeenkomstig het advies van de Stichting van de Arbeid — genoemde datum van 19 Maart 1951 zou worden gehandhaafd.

Eveneens zou er geen bezwaar bestaan tegen handhaving van de datum van 19 Maart 1951 voor de personen op wekkloon, wanneer de loonweken met de kalenderweken samenvallen.

In de gevallen, dat de loonweken van de kalenderweken afwijken, zullen inderdaad de in het Verslag geuite bezwaren gelden. Met de commissie is de ondergetekende daarom van oordeel, dat het aanbeveling verdient de datum 18 Maart 1951 te wijzigen in 12 Maart 1951 en de datum 19 Maart 1951 in 13 Maart 1951.

Hierin wordt bij Nota van Wijzigingen voorzien.

De Minister van Sociale Zaken,

A. M. JOEKES.

2170 7

TWEDE NOTA VAN WIJZIGINGEN

(Ingezonden 11 Juni 1951)

In het ontwerp van wet worden de navolgende wijzigingen aangebracht:

In **artikel IX** wordt in de plaats van „18 Maart 1951” tweemaal gelezen: „12 Maart 1951” en in de plaats van „19 Maart 1951”: „13 Maart 1951”.

De Minister van Sociale Zaken,

A. M. JOEKES.